

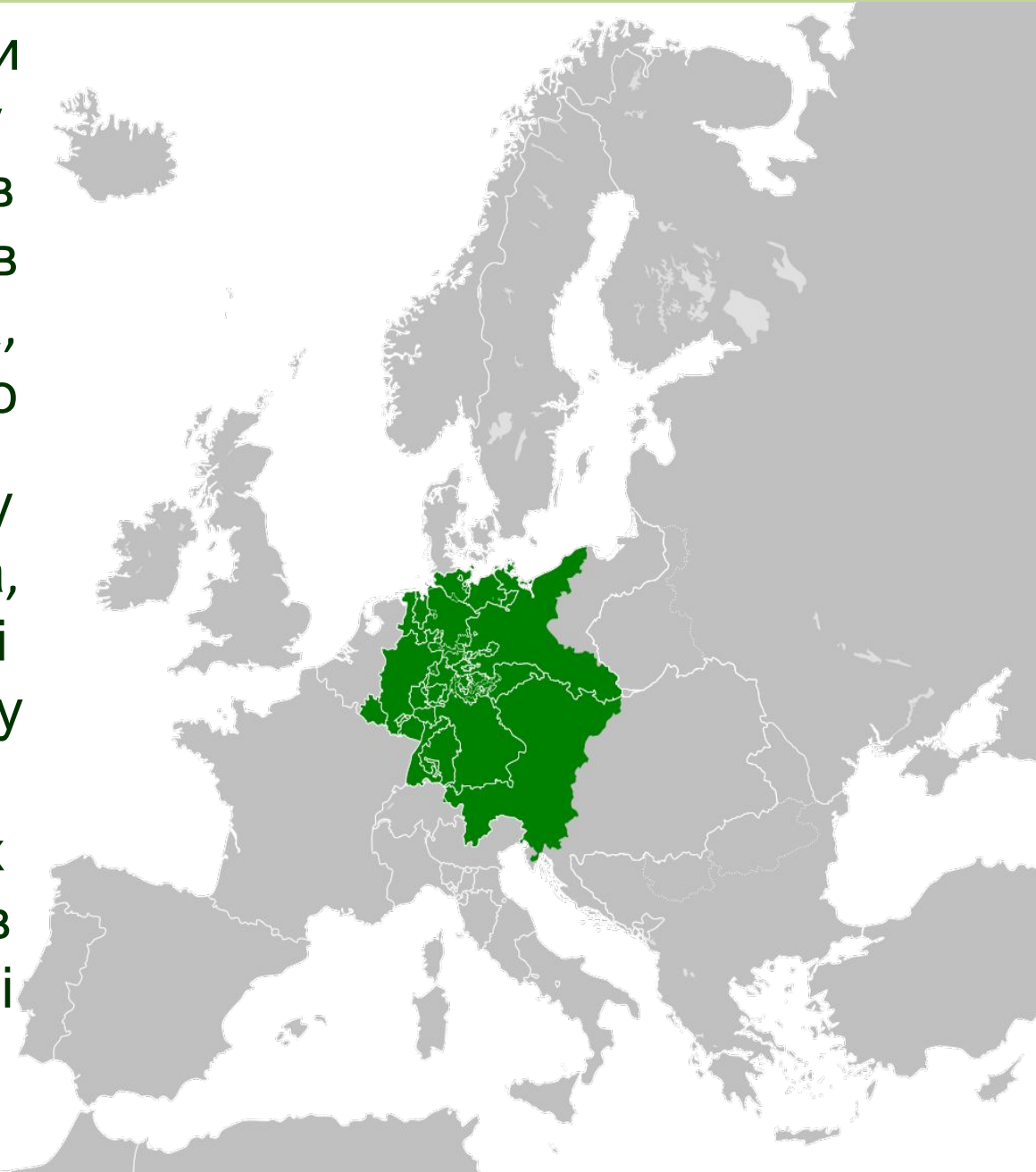
Німеччина та Італія

Німецький союз

Створений за рішеннями Віденського конгресу Німецький союз існував лише на папері, не мав спільного законодавства, уряду, збройних сил тощо

Кожна з держав союзу мала свого монарха, уряд, армію, митні тарифи, грошову й судову системи

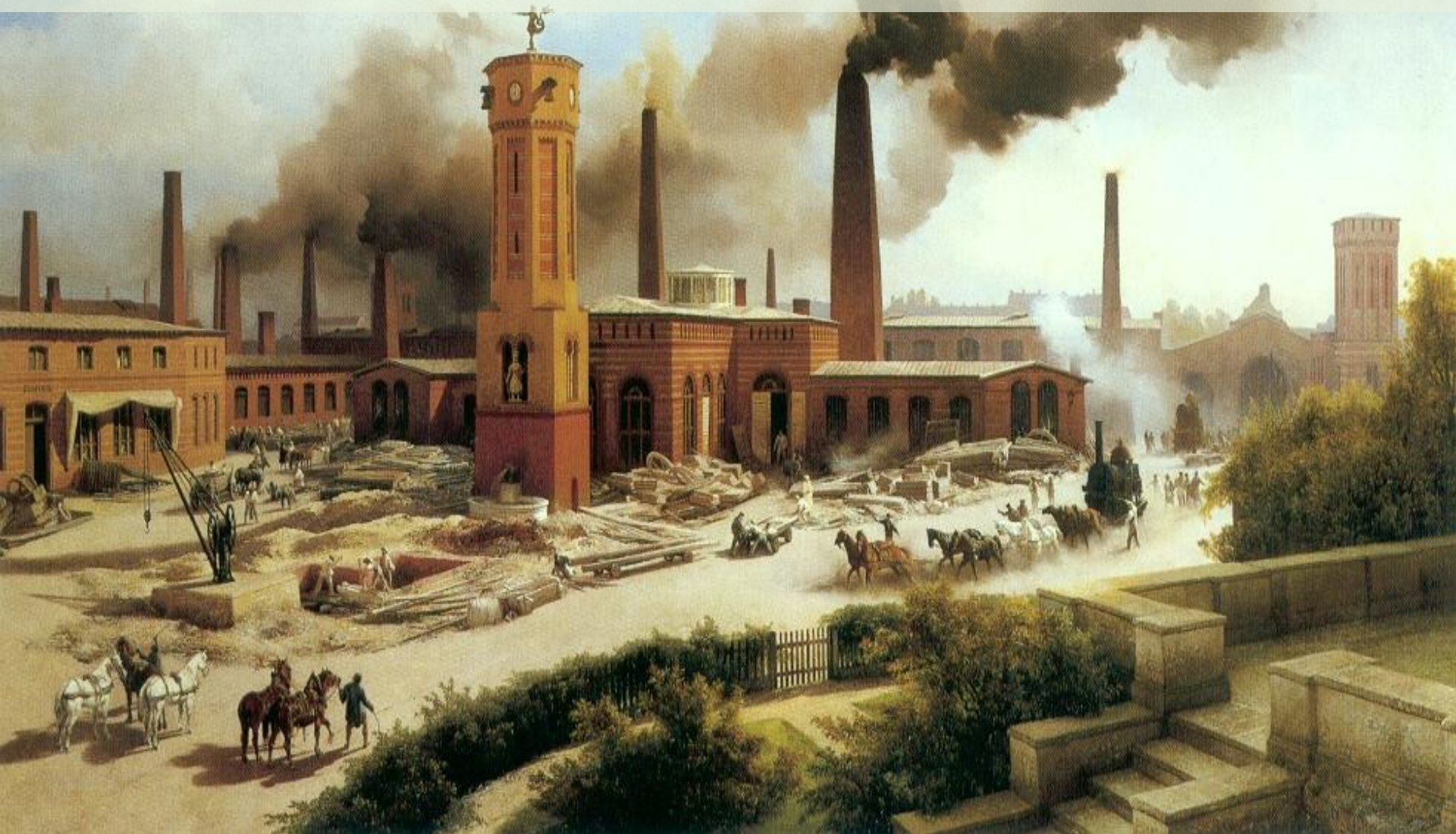
У більшості німецьких держав влада монархів була абсолютною, а їхні піддані не мали політичних і

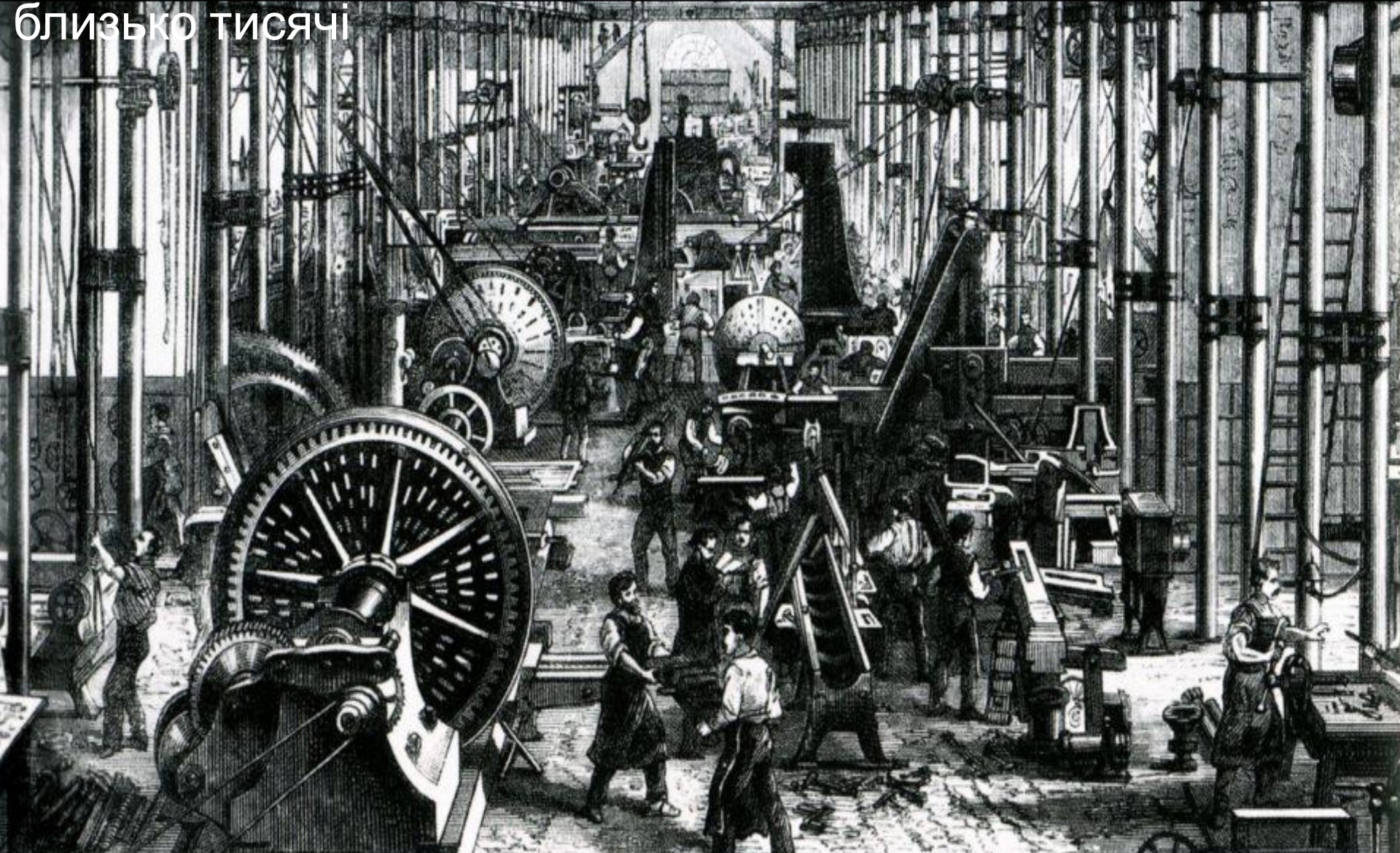
У сільському господарстві зберігалось чимало залишків кріпосництва, які заважали його розвитку

Промислова революція в Німеччині розпочалася лише в 30-х рр. XIX ст. На її розгортання негативно впливали відсутність єдиного ринку вільної робочої сили та наявність митних кордонів між німецькими державами

Розвитку промисловості сприяло використання машин і запровадження технічних винаходів. У 1822 р. в усій Німеччині працювало лише дві парові машини, у 1847 р. - близько тисячі

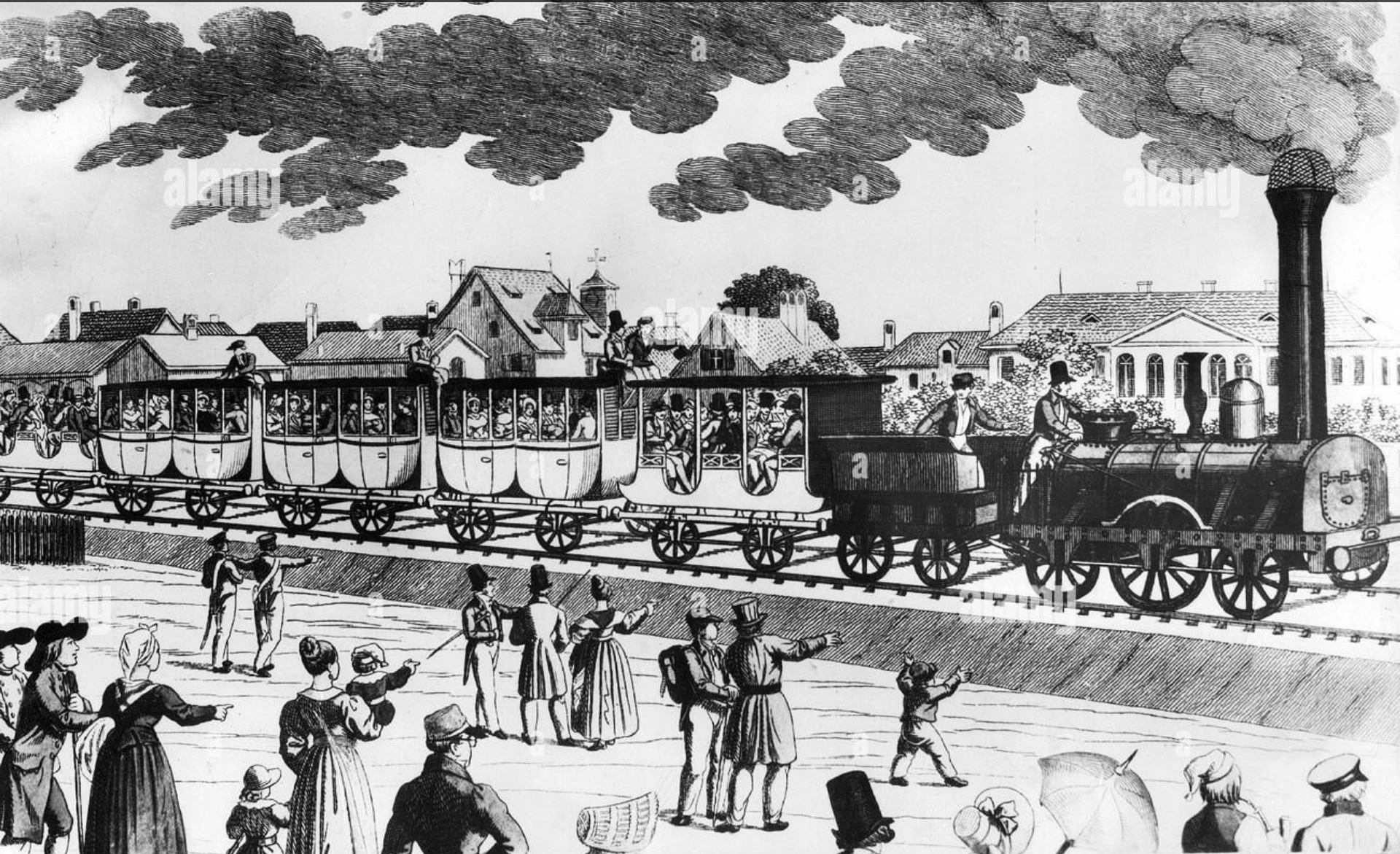
Найбільшим торговельно-промисловим центром Німеччини наприкінці 40-х рр. XIX ст. стала столиця Пруссії - Берлін. Тут були зосереджені дві третини машинобудівних і ситцевибивних підприємств Пруссії

У 1846 р. із 400 тис. берлінців 70 тис. осіб працювали найманими робітниками на великих мануфактурах і фабриках. Однак їхнє становище було дуже важким: низька заробітна плата, робочий день тривалістю 14-15

У 1835 р. в Німеччині збудували першу залізницю завдовжки 6 км. Це було на десять років пізніше, ніж у Великій Британії, і на п'ять років пізніше, ніж у Франції.

Боротьба за демократичні реформи та єдність Німеччини

Створюючи Німецький союз, німецькі держави сподівалися, що він сприятиме їх економічній єдності та впровадженню ліберальних конституцій. Однак цього не відбулося

Мрії про єдину Німеччину, у якій невід'ємні права людини і громадянина будуть забезпечені конституцією, набули поширення насамперед у **студентському середовищі**

У 1815 р. студенти Єнського університету створили товариство, яке пропагувало ідею об'єднання німецьких держав. Ці погляди вони поєднували з виступами проти реакційних порядків

Восени 1817 р. у замку Вартбург студенти влаштували святкування 300-річного ювілею початку Реформації. На святі несподівано для багатьох вони здійснили спалення на багатті символів реакції в німецьких державах

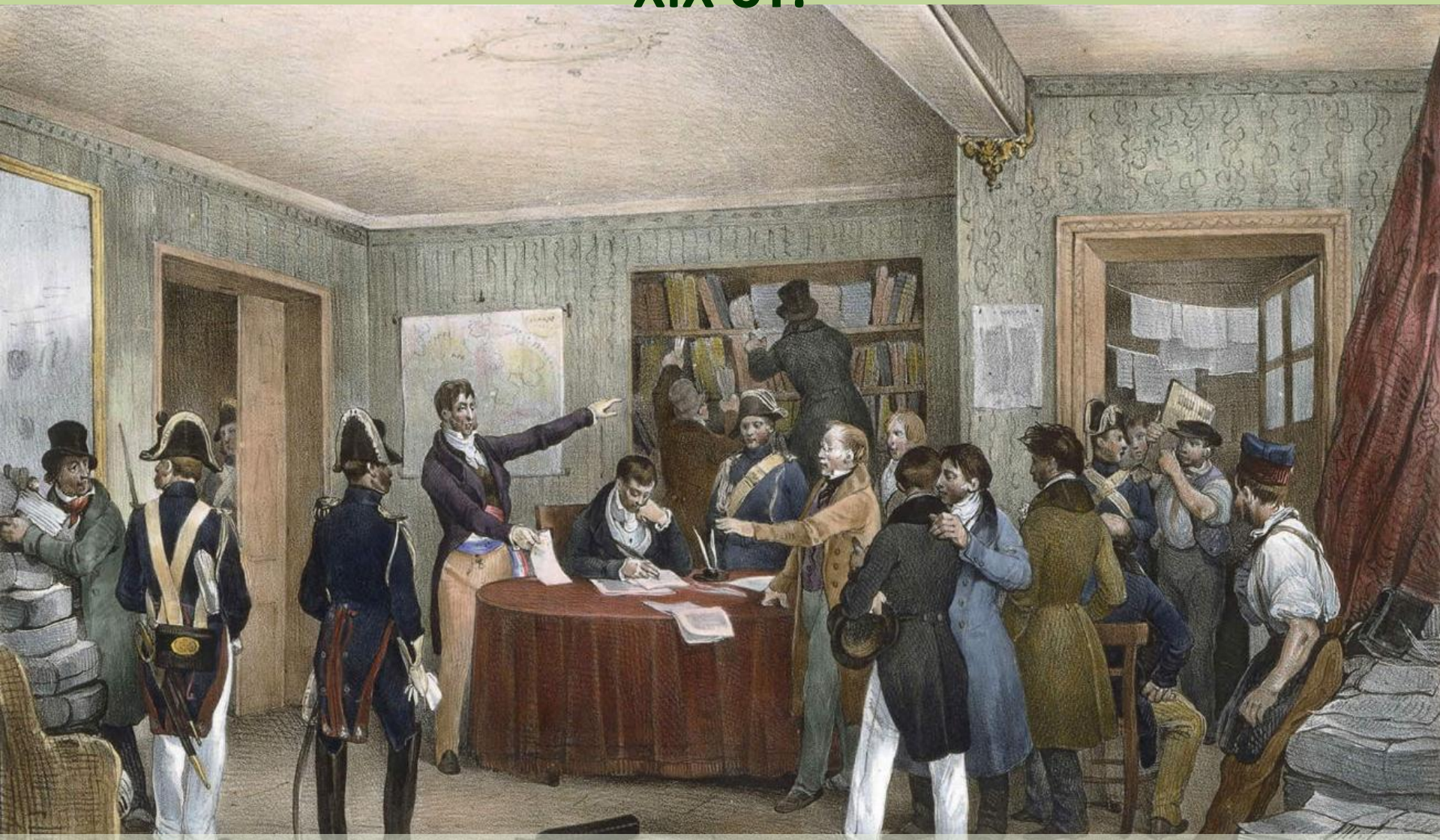

Клемент фон Меттерніх

Ці події стали для австрійського канцлера **К. Меттерніха** приводом для того, щоб розпочати кампанію проти «надзвичайного лібералізму» і «бунтівного духу німецького студентства»

В університетах запровадили жорсткий контроль за студентами, багатьох за підозрою в опозиційній діяльності було заарештовано, розпочався поліцейський терор.

Розгортання опозиційного руху в 30—40-х рр. XIX ст.

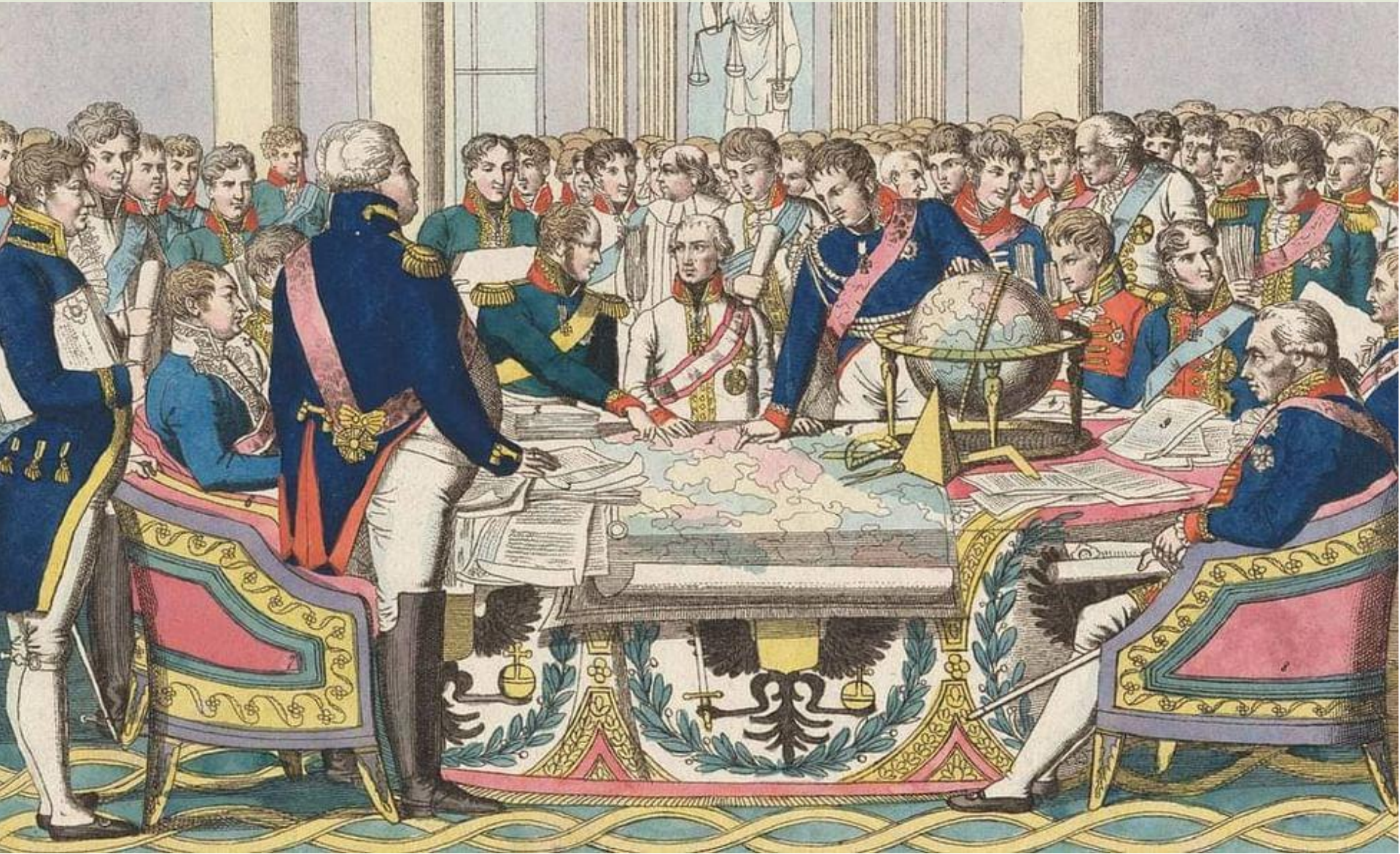

Події Липневої революції 1830 р. у Франції активізували опозиційні настрої в німецьких державах

Так, 27-30 травня 1832 р. у Пфальці відбулося «Гамбаське свято» - демонстрація за участю майже 30 тис. осіб (підприємців, ремісників, робітників, інтелігенції)

У **1834 р.** у Швейцарії виникло товариство «**Молода Німеччина**», яке вважало своєю метою боротьбу за об'єднання Німеччини та створення республіки

У програмових документах товариства висувалися

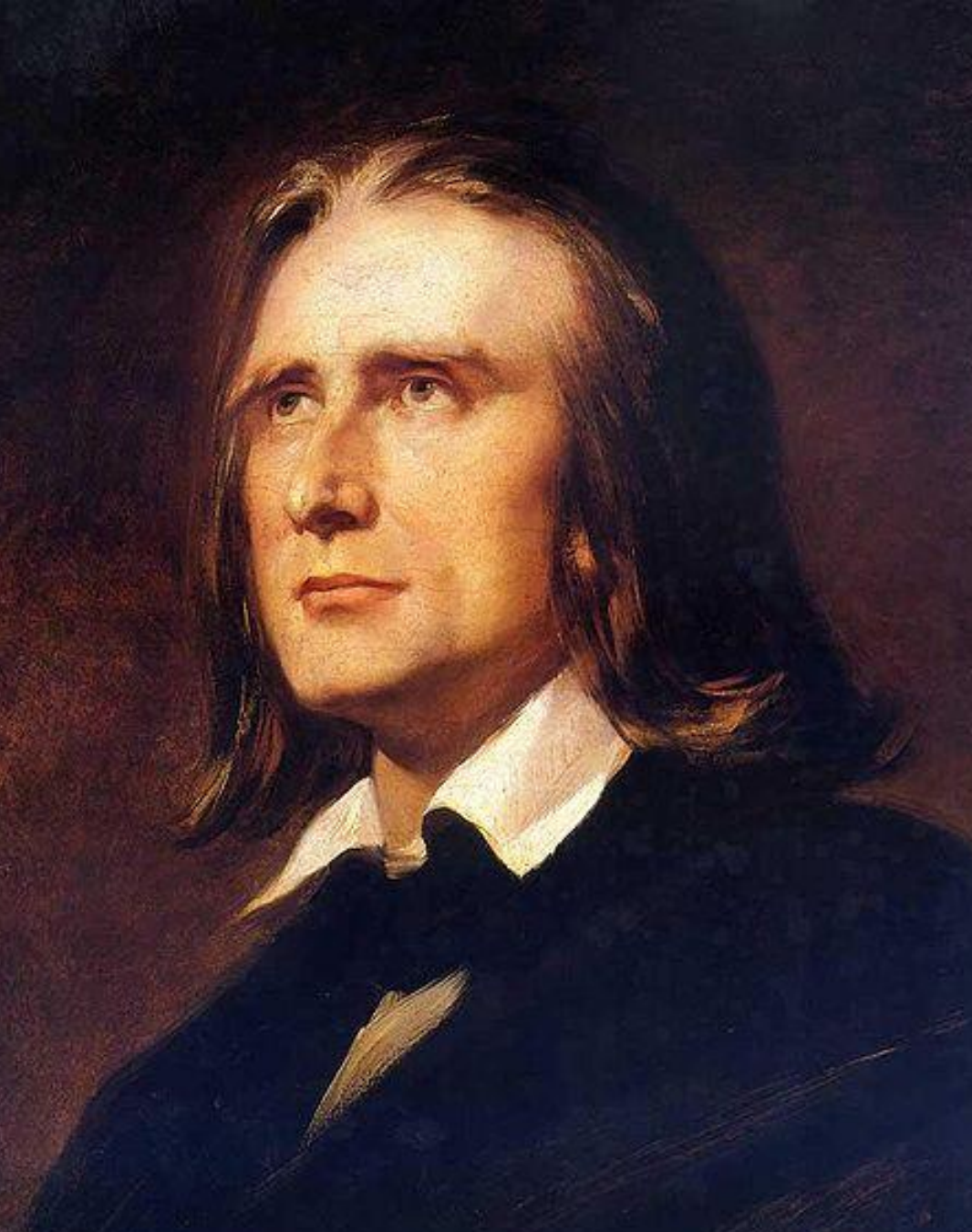
ВИМОГИ:

**свободи друку і
зборів**

ліквідації залишків кріпосництва

**запровадження вільної підприємницької та
торговельної діяльності**

Здійснити це збиралися шляхом революцій-ного перевороту. Висилка в 1836 р. німецьких емігрантів зі Швейцарії призвела до розпаду «Молодої Німеччини»

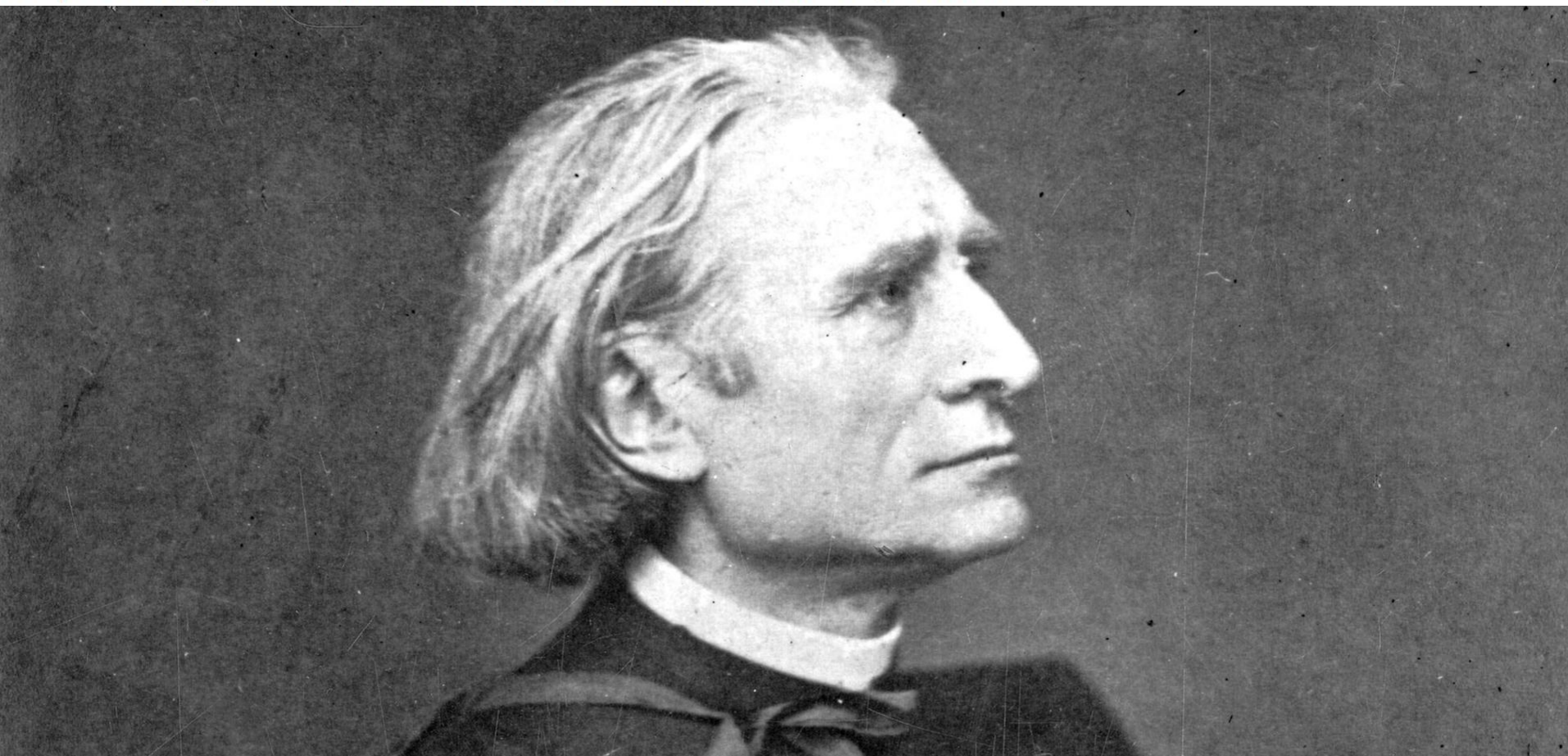
Фрідріх Ліст

Однією з найвідоміших постатей у національному русі Німеччини 30-40-х рр. XIX ст. був професор-економіст **Фрідріх Ліст**

Ф. Ліст вважав, що економічні інтереси є відображенням потреб нації. На тогочасний світ вчений дивився як на «світ націй», що мають власні інтереси та діють із метою досягнення сприятливих умов для їх задоволення. На думку сучасних дослідників, Ф. Ліст став одним із засновників німецького економічного

Із праці Ф. Ліста «Національна система політичної економії»

Система залізниць і Митний союз — це сіамські близнюки, народжені разом, фізично невідривні один від одного, з однією душею і волею. Вони взаємно підтримують один одного, змагаються за одну велику мету, за об'єднання німецького народу в єдину культуру, заможну, могутню й незламну націю. Без Митного союзу система німецьких залізниць ніколи не стане навіть предметом обговорення, а про її побудову годі й говорити. Тільки за допомогою цієї системи об'єднана економіка німців здатна піднятися на висоту національної величі, і тільки внаслідок цього розвитку система залізниць покаже свої переваги.

Італія після Віденського конгресу

Італія
до 1829

Рішення Віденського конгресу вплинули на розвиток Італії. Її знову переділили на вісім королівств і герцогств, а в північно-східній частині утворили Ломбардо-Венеціанське королівство, що входило до складу Австрійської імперії. Однією з найвідсталіших держав Італії була **Папська область**, що перебувала під світською владою Папи Римського.

Ліквідація панування Наполеона не привела до національного визволення Італії, французьке гноблення поступилося австрійському, оскільки всі держави півострова певною мірою залежали від Австрії

Серед усіх держав
півострова лише
**Сардинське
королівство (П'ємонт)**, користуючись
своїм розташуванням
між Францією та
Австрією,
наважувалося
проводити самостійну
політику

Дуже швидко проявилися негативні наслідки австрійського панування для **Ломбардо-Венеціанського королівства**. Воно не отримало автономії та управлялося австрійцями. Італійців позбавили можливості обіймати будь-які важливі посади в адміністрації, судах та ~~в~~ **в** армії території королівства перебувала австрійська армія та діяла австрійська поліція. Усі періодичні видання підлягали цензурі

Франц I

Імператор Австрії Франц I, характеризуючи свою політику, говорив: «Насамперед необхідно, щоб ломбардці забули про те, що вони італійці». Однак це мало протилежний результат: саме в тогочасній Ломбардії набагато активніше, ніж в інших регіонах півострова, розвивався національно-визвольний рух

Період із кінця XVIII ст. до 1870 р. в історії Італії називають епохою **Рісорджименто** (Відродження). Це був час розгортання національно-визвольного руху й боротьби за відродження італійської державності

У **1818** р. в Ломбардії граф Федеріко Конфалоньєрі очолив таємне товариство «Італійська федерація». Метою організації було звільнення від австрійського панування, здобуття незалежності й створення конститу

Proclamazione della Repubblica Romana

У Центральній та Південній Італії активно діяли **карбонарії**, які з'явилися тут на початку ХІХ ст.

Арешт карбонарія. Невідомий художник

Карбонарії (від латин. - вугілля) - члени таємної політичної організації, що існувала на початку ХІХ ст. в Італії й боролася проти чужоземного гноблення, за возз'

Політична роздробленість Італії стала головною перешкодою для її економічного розвитку. Між італійськими державами існували митні кордони, у кожному королівстві й герцогстві діяли власні системи міри

Промислова революція розпочалася тут лише в 30-40-х рр. XIX ст. Слаборозвинена промисловість не могла забезпечити працею тих, хто не знаходив її на селі

Розвиток сільського господарства відбувався дуже повільно. Селяни не мали достатньо землі та орендували її у дворян-землевласників, віддаючи за це частину врожаю. Деякі працювали батраками лише за їжу

Революції 20—30-х рр. XIX ст.

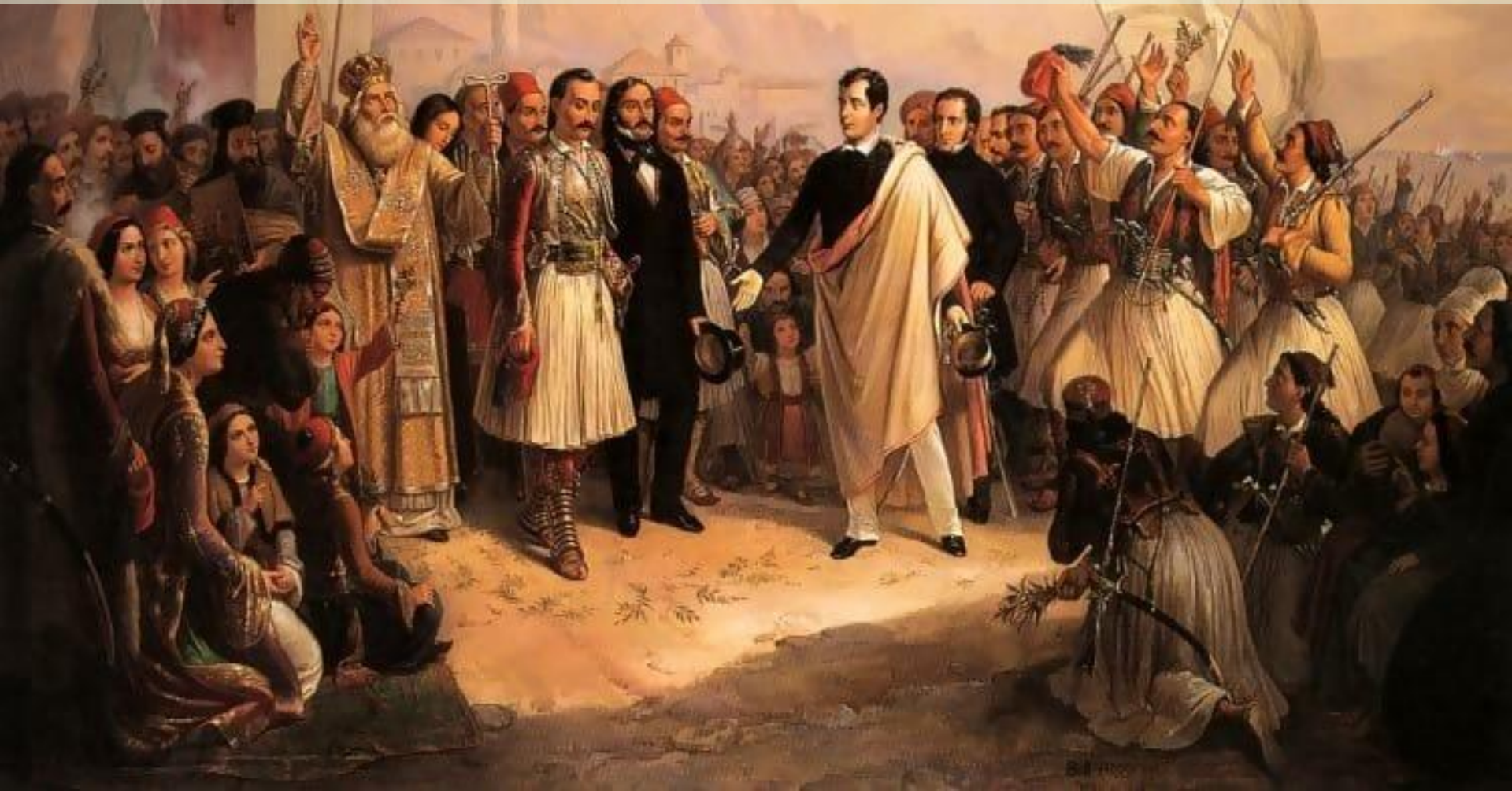

У липні 1820 р. першими в Італії підняли повстання карбонарії в Неаполітанському королівстві. Революція тривала тиждень і завершилася їхньою перемогою

Король змушений був затвердити запропоновану повстанцями конституцію та скликати парламент. Тим часом європейські монархи на засіданні Священного союзу обговорили становище в Неаполі та доручили Австрії придушити революцію. Австрійці розгромили неаполітанську армію

У ніч із **9 на 10 березня 1821 р.** розпочалася революція в Сардинському королівстві (П'ємонті). Її очолили карбонарії - офіцери сардинської армії. Повстанці висунули гасло національної незалежності всієї Північної Італії. Їх також придушила Австрія

Після революцій 1820-1821 рр. у Неаполі та П'ємонті арешти карбонаріїв розпочалися в усій Італії. Проте це не завадило карбонаріям під впливом Липневої революції 1830 р. у Франції в лютому 1831 р. підняти повстання в Пармі, Модені та Папській області.

**Джузеппе
Мадзіні**

У 1831 р. в Марселі колишній карбонарій **Джузеппе Мадзіні** заснував єдину загально-італійську національно-революційну організацію **«Молода Італія»**. Він сформулював принцип «Кожній нації - держава» і розгорнув боротьбу за створення італійської національної держави

Джузеппе Гарібальді

Ізпоміж членів «Молодої Італії» вирізнявся **Джузеппе Гарібальді**. За участь у революційній змові 1834 р. його було засуджено до смертної кари, і він емігрував до Південної Америки. Там Дж. Гарібальді перебував до 1848 р. в оточенні борців за незалежність південноамериканських держав. У 1848 р. він повернувся до Італії та присвятив життя боротьбі за її об'єднання, ставши героєм італійського Рі